

og Nedgangen — for denne Mellegruppe — drejer sig om 539 Ejendomme. Deriblandt er der for Resten en hel Masse af disse industrielle Ejendomme, som efter min Mening faktisk burde have Opgang. Dem har jeg ikke i dette Øjeblik skilt ud, men kunde godt gøre det. Men bortset fra, at de 149, som vi standse Nedgangen for, medføre, at vi standse Opgangen for 120 lige saa store Ejendomme, ville alle de, der overhovedet faa Nedgang, blive standsede samtidig med, at man standser Nedgangen for de store. Man kan ikke standse Nedgangen for det store Hartkorn, uden at man samtidig standser Nedgangen for det lille Hartkorn. I hvert Fald i den Form, hvori Lovforslaget her foreligger, er det uomtvisteligt, at Indenrigsministeren for at standse Nedgangen for de 149 Ejendomme, i alt kommer til at standse den for 707 Ejendomme, det vil sige saadant noget som 558 Ejendomme under 24,000 Kr.s Værdi. Den Fordel at faa de 149 standset i Nedgang, købt paa Bekostning af samtidig at standse 558 mindre Ejendomme i Nedgang, er alt for dyrt købt. Jeg tror, vi bør gaa andre Veje.

Jeg skal ikke indlade mig paa at bedømme Virkningen af Forslaget over hele Landet paa Grundlag af de Tal, som ere uomtvistelige, ovre fra mit Oppebørselsdistrikt, men jeg kan forsikre den højtærede Indenrigsminister om, at der bliver Snese af Tusinde smaa Ejendomme, som det foreliggende Lovforslag vil hindre i at faa Nedgang; om der bliver 3 eller 4 Snese, tør jeg ikke udtale mig om, men det bliver noget deromkring. Jeg erklærer mig altsaa paa mit Partis Vegne i højeste Grad villig til at medvirke til at opnaa den retfærdigst mulige Beskatning. Om hvad der, teoretisk set, maa kræves af en retfærdig Beskatning, ere vi vel egentlig ikke uenige. Vi ville fra vor Side ikke under nogen Omstændigheder forurette de smaa til Gunst for de store, det er langt fra os, men ifølge min absolutte Formening er der ikke Tale om, at vi øve Retfærdighed ved nu at standse Overgangen til Ejendomsskyld. Det hænger sammen med det Grundsyn, jeg gjorde gældende, straks da jeg begyndte, at Ejendomsskylden staar for mig som en utvivlsomt langt retfærdigere Beskatning end de gamle Hartkornsskatter, og Overgangen bliver for mig fra et mere uretfærdigt Beskatningssystem til et mindre uretfærdigt. Det underer mig, at den højtærede Indenrigsminister har de modsatte An-

skuelser — for det maa han jo have — og hævder, at Hartkornsskatterne ere bedre end Ejendomsskylden. Hvis den højtærede Indenrigsminister ikke mente det, kunde det ikke være hans Agt at standse Overgangen fra Hartkornsskatterne.

Naar jeg, idet jeg har den Ære at tale paa mit Partis Vegne, altsaa anser det for at være til Ugunst i første Række for de smaa og særlig de allermindste at standse Overgangen fra Hartkornsskatten til Ejendomsskyld, maa den højtærede Minister forstaa, at vi ikke kunne gaa ind paa den Vej, som er anvist i det foreliggende Forslag. Det staar for os som uretfærdigt mod de smaa. Jeg skal ikke opholde mig ved, hvad jeg har set eller hørt noget om, at Tidspunktet er for sent, Sognekommunerne have begyndt at udarbejde deres Ligninger. Vi staa midt i Arbejdet, og det er praktisk talt et vanskeligt Tidspunkt, men det skal jeg, som sagt, ikke opholde mig ved, selv om jeg ellers ikke kunde have noget imod at vente et Aars Tid. Men det forekommer mig, at naar der ikke vindes mere af Retfærdighed, end den højtærede Indenrigsminister maa indrømme, at der vindes ved det, som her tilsigtes, bør vi rolig gaa over med den anden Femtedel til Ejendomsskylden. Der sker efter min Mening Ret ved, at vi gaa over. Derefter varer det saa 5 Aar, inden den næste Overgang skal finde Sted. I de 5 Aar ville jeg og det Parti, jeg har den Ære at repræsentere, med største Glæde gøre ethvert Arbejde, der kan gøres, for at skaffe den retfærdigst mulige Beskatning. Det er muligt, at den findes ved Hjælp af den Prøvevurdering, den højtærede Indenrigsminister har omtalt, og det skulde glæde mig i allerhøjeste Grad, om der derved kunde findes et Grundlag, som maatte siges at være bedre end Ejendomsskyldens Grundlag. Men Grundlaget er ikke fundet, saa den højtærede Indenrigsminister kan ikke forlange, at vi, praktisk talt, skulle tage Hatten af, før vi se Manden. Lad os roligt gaa over til de $\frac{2}{5}$ og saa vente de 5 Aar endnu. Men det er ikke Meningen, at vi skulle køre videre med de Fejl, som jeg mener uomtvistelig ere til Stede.

Lad det Udvalg, som forhaabentlig bliver nedsat til at tage Lovforslaget under Arbejde, gaa i Gang med, under den mest intensive Støtte, som de skulle faa fra vor Side — og jeg haaber ogsaa med Støtte fra den højtærede Indenrigsminister —, saa snart som muligt at faa rettet de Fejl, der findes i det foreliggende Grund-